

Nieuwsbrief Pleegouderraad

De POR is een wettelijk verplicht advies- en overlegorgaan van en voor pleegouders. De POR bestaat uit ervaren pleegouders die de belangen behartigen van de pleeggezinnen die bij Kenter Jeugdhulp aangesloten zijn. De POR informeert en adviseert Kenter gevraagd en ongevraagd over processen, beleid, organisatie en alle onderwerpen die pleegouders aangaan.

Nieuwsbrief

7

Voorwoord

Terwijl ik dit stukje aan het schrijven ben, hoor ik de nieuwslezer op de radio een persconferentie aankondigen. Mark Rutte zal de verscherpte regionale maatregelen uitleggen.

Ik realiseer me dat in de tijd tussen de vorige nieuwsbrief van januari en deze nieuwsbrief onze wereld geheel veranderd is.

In januari hadden we niet kunnen bedenken dat het nieuwe corona virus ons zo in de greep zou houden. Begin maart werden er maatregelen afgekondigd en die hadden grote consequenties voor iedereen. Ook voor de pleeggezinnen. Opeens waren de kinderen hele dagen thuis, er moest thuis gewerkt worden, onderwijs gegeven. Sportclubjes gingen niet door. De begeleider kwam niet op huisbezoek, maar de begeleiding ging via de telefoon of de mail. Bezoekregelingen werden opgeschort of moesten in een andere vorm plaatsvinden. Kinderen die zich zorgen maakten om hun (groot)ouders. Gezinnen die werden getroffen door corona en in verplichte quarantaine moesten. Het was alle hens aan dek voor veel gezinnen. Ook nu kunnen we nog niet opgelucht adem halen. Het blijft nog roeien met de riemen die we hebben. Gelukkig kunnen pleegouders dat heel goed. Namens alle POR leden wens ik alle pleegouders kracht en gezondheid toe hopen op betere tijden.

Tonny Kortekaas
Voorzitter POR

In deze nieuwsbrief

- Pleegouderavond
- Wist u dat
- Interview met Charlotte Rademaker
- Als je pleegkind "uit huis" gaat
- Woordzoeker
- Ingezonden brief

Het is belangrijk voor de POR om te weten wat zijn achterban belangrijk vindt. Dus we hopen dat u ons weet te vinden als u iets kwijt wilt aan ons. Klachten, ideeën, suggesties, zorgen, verhalen, vragen alles kunt u naar ons sturen via het mailadres:

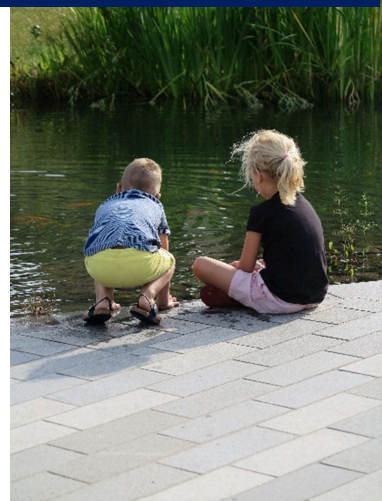
POR@kenterjeugdhulp.nl

Pleegouderavond

14 mei zou Inge Vanderweege en haar man Mark het inhoudelijke stuk van de avond van de POR verzorgen. Inge is bekend van haar boek: 'Een (h)echte uitdaging' en haar blogs en video's.

Helaas moesten we deze avond annuleren i.v.m. de maatregelen rondom het coronavirus.

Toen hadden we nog de hoop dat het snel voorbij zou zijn en dat we deze avond in het najaar konden organiseren. Maar helaas is dat niet het geval. We durven het niet aan om een avond te plannen en het risico te lopen dat er mensen ziek zouden worden. We gaan duimen dat we volgend jaar wel weer een avond voor onze pleegouders kunnen organiseren.

Nieuwsbrief Pleegouderraad

Wist u dat

- er een nieuwe bestuurder is, zijn naam is Bert Deitmers
- Marion Kreuk en Marieke van Diepen, de teamleiders van pleegzorg, deze zomer afscheid genomen hebben en met pensioen gegaan zijn
- Charlotte Rademaker hun plek heeft overgenomen
- wij nog nieuwe leden voor de POR zoeken? Heb je interesse, laat ons dat weten via de het mailadres van de POR: POR@kenterjeughulp.nl
- de week van de pleegzorg dit jaar van 28 oktober tot 4 november is
- Ella van der Meulen de POR heeft verlaten

De POR heeft voor 2020 vijf werkgebieden geformuleerd:

1. Contact en medewerking met Kenter verdiepen
2. Kennisbevordering Pleegouders
3. Communicatie / contact met Pleegouders
4. Aandacht voor begeleiding van pleeggezinnen. Met extra aandacht voor begeleiding van Netwerkpleeggezinnen
5. Contacten met externe organisaties (LOPOR, Gemeenten, WMO)

Interview met Charlotte Rademakers, de nieuwe teamleider van Kenter pleegzorg.

Wil je de pleegouders wat meer over jezelf vertellen?

Ik ben Charlotte Rademaker en ik ben 31 jaar. Ik heb twee kindjes, een meisje en een jongen van 4,5 en 1,5 jaar. Ik woon nu nog in Haarlem, maar ga binnenkort verhuizen naar Leiden.

Ik heb de HBO opleiding; Maatschappelijk Werk en Dienstverlening gedaan. Toentertijd heb ik in een jeugdgevangenis stage gelopen. Na mijn stage kon ik daar fulltime aan het werk en kon mijn opleiding in deeltijd daar afronden. Ik werkte bij de TBS groep en begeleidde de jongeren daar tijdens hun verlof. Ik ging met ze mee naar huis maar ook mee naar begrafeningen of familiefeesten. Ik heb daar wel heel veel verschillende gerechten te eten gehad, soms duurde een begeleidbezoek 10 uur, dan zat ik 10 uur in het gezin. Ik heb daar heel veel van geleerd. Het was sowieso een bijzondere werkplek. Ik was de enige vrouw en ook nog eens piepjong. Toch namen de jongeren mij wel serieus, ook al was ik zowat van hun eigen leeftijd. Een voordeel was wel dat ik op de longstay afdeling zat, als de jongeren eenmaal wisten wat ze aan je hadden, was de strijd gestreden.

Daarna ben ik gaan werken bij de reclassering in Amsterdam. Ik zat op de afdeling die jongeren begeleidde die in de top 600 stonden. (dit zijn jongeren die speciale aandacht krijgen van politie en justitie).Het zijn dikwijls ingewikkelde jongeren, maar dat vind ik leuk. Het liefst begeleidde ik de vervelende jongens. Ik vond het een uitdaging om ze toch de juiste richting in te krijgen. Soms lukte dat, soms niet.

Na 5 jaar ben ik gaan werken bij de gemeente Amstelland. Daar gaf ik advies aan de vijf gemeentes omtrent radicalisering van jongeren. Dat leek me heel leuk, maar de uitvoering viel me tegen. Het ambtelijk apparaat was mij te traag en te saai. De uitdaging was er niet.

Op LinkedIn zag ik de vacature voor teamleider van de pleegzorg die sprak me direct aan. Het leek me een leuke uitdaging, ook omdat het vakgebied jeugdzorg me altijd aangesproken heeft. Tot mijn grote plezier ben ik sinds 1 september in dienst bij Kenter Jeugdhulp.

Heb je persoonlijk ervaring met pleegzorg?

Als kind heb ik, door omstandigheden, van mijn 11^e tot mijn 13^e in een ander gezin gewoond. Ik denk dat het heel vormend voor mij is geweest. Mijn leven had vast anders gelopen als ik daar niet gewoond had. Het heeft mij in positieve zin beïnvloed.

Zou je zelf pleeggezin willen of kunnen zijn?

O ja, zeker. Ik heb er wel eens over nagedacht, maar mijn leven is op dit moment niet geschikt om een pleegkind op te vangen. Mijn kinderen zijn ook nog te jong vind ik. Als ze groter zijn dan zal ik het zeker wel willen. Als het nodig is, ben ik altijd bereid om een kind uit mijn omgeving tijdelijk op te vangen.

Wat zijn jouw kwaliteiten?

Eerlijkheid, directheid: Niet altijd een kwaliteit, mensen vinden het niet altijd prettig. Maar ik vind het belangrijk dat je weet wat je aan elkaar hebt. En er zijn zeker ook mensen die dat fijn vinden.

Nieuwsbrief Pleegouderraad

Ik kan ook heel vasthoudend zijn, als ik ergens mijn tanden in zet, laat ik het niet snel los.

Wat wil je graag bereiken in jouw rol als teamleider pleegzorg?

Het is een heftige tijd voor het team. De corona die zorgde voor een andere manier van werken, het afscheid van de twee teamleiders en enkele collega's die al een hele tijd bij de pleegzorg werkten en de komst van nieuwe collega's maakt dat er veel veranderingen zijn. Door de corona maatregelen werd er veel vanuit huis gewerkt en ook vergaderingen gingen via beeldbellen. Dan leer je elkaar niet echt kennen, dat maakt het lastig om een team te vormen. Daar wil ik me hard voor maken. Dat we een team worden en met veel plezier en energie aan de slag gaan om zo de pleeggezinnen zo goed mogelijk te kunnen begeleiden. Ik heb daar erg veel zin in.

Als een pleegkind "uit huis" gaat

Ik ben Jacqueline. Ik ben vanaf dat ik 10 maanden was een pleegkind (daarnaast heb ik altijd nog contact met mijn eigen familie en moeder, vader leeft niet meer). Ik heb de eerste twee jaar in een ander pleeggezin gewoond en daarna ben ik overgeplaatst naar mijn huidige pleeggezin/familie. Het is de beste beslissing voor mij geweest en had ik het niet anders gewild. (Ik ben nu inmiddels 20 jaar). Voor dit stukje noem ik het mijn huidige pleeggezin, maar voor mij is het mijn familie en ik noem ze ook zo. Mijn pleegouders noem ik mam en pap en dat wil ik ook zo houden. Ik heb als klein kind een hechtingsstoornis opgelopen wat nog steeds wel een worstelpuntje is voor mij. Ik probeer daar wel steeds meer mijn weg in te vinden, maar ik kan er bij bepaalde situaties nog wel mee geconfronteerd worden.

Ik heb nooit moeite gehad met dat ik pleegkind ben. Ik zie het als een tweede kans. Ik ben opgegroeid met mijn 4 pleegbroers (die zijn nu in de leeftijd van huisje boompje beestje) en een pleegbroertje van mijn leeftijd. We woonde in een kleine dorp, een fijne rustige omgeving. Je kon er heerlijk ravotten met leeftijdsgenootjes. Het is een mooie familie met gezonde normen en waarde. Het heeft mij ook gemaakt zoals ik nu ben en hoe ik leef. Ze hebben mij opgevoed alsof ik een eigen kind was. Ik was een moeilijke puber voor mijn ouders. Ik weet niet of het door mijn rugzakje kwam of door de pubertijd. We hebben ruzies gehad over school en een vriendje die ik toen had. Ik kon erg eigenwijs zijn. Toen vond ik dat heel vervelend maar als puber vindt je alles vervelend.

Nu ik ouder ben waardeer ik het allemaal. Ben ik gaan inzien dat ze het beste wilde voor mij. Rond mijn 18^e ben ik naar kamertraining (KTC) gegaan.

Dit heb ik in goede harmonie met mijn ouders in die tijd besproken en overlegd. Ik was er aan toe en zij zagen dat ik er klaar voor was en dat ik het wel zou redden. Ze hadden vertrouwen in mij. Het was een grote stap en ook wel even wennen, maar het heeft iets goeds gebracht. Mijn ouders hebben altijd het contact gehouden, ik kon altijd op ze terug vallen. Het voelt nog steeds als mijn familie en als ik een bakkie kom doen voelt het als thuis komen. Ik heb zelfs het gevoel dat het allemaal zo moest gaan en ik begrijp mijn ouders nu ook beter. Ik heb heel veel respect voor ze.

Mijn eerste jaar alleen op het KTC was moeilijk voor me. Je leert jezelf wel beter kennen. Ik ging naar school en was 4 dagen per week aan het werk. Ik ging leven als een student. Geen ouders. Ik kon zelf bepalen wat ik wilde eten, wanneer ik wilde slapen en ging doorweeks gewoon de stad in. Want ja, ik kon doen en laten wat ik wilde. Dat was heerlijk, maar ik miste thuis ontzettend. Er waren natuurlijk ook regels daar bij het KTC, soms hield ik mij er niet aan. Mijn baas en collega's begrepen gelukkig mijn situatie, ze hebben me altijd gesteund. Op een moment ben ik op mijn werk ingestort. Daarna was de lol eraf en leefde ik als een nonnetje. Ook koken was de eerste keren lastig want ik was gewend dat mijn moeder dat altijd deed maar als je vaker gaat koken , ga je het vanzelf leren, ik vind het zelfs leuk nu. Ik heb mijn huidige vriendje ontmoet toen ik woonde bij het KTC. Hij heeft altijd respect voor mijn situatie gehad. Ik voel mij ook niet meer alleen. Inmiddels ben ik doorgestroomd naar begeleid wonen en woon ik nu samen met een ander meisje in een flatje. Ik heb mijn examen gehaald en werk nu fulltime in de horeca. Ik ben nu op zoek naar een woonplek, die betaalbaar is en waar ik met mijn vriend kan gaan samenwonen. Het gaat goed met me.

JACQUELINE

Nieuwsbrief Pleegouderraad

Woordzoeker

DOE MEE!!

We verloten een bon van BOL.com ter waarde van €50,-- onder de goede inzendingen.

De woorden staan van links naar rechts en van rechts naar links; van boven naar beneden; van beneden naar boven of diagonaal.

De bedoeling is dat je de woorden zoekt in het letterdiagram en deze wegstreept. De letters mogen meer dan één keer gebruikt worden. Als je alle gegeven woorden hebt weggestreept blijven er nog een paar letters over die niet gebruikt zijn. Deze letters vormen, van links naar rechts en van boven naar beneden, een zin. Stuur deze zin naar ons mailadres: POR@kenterjeugdhulp.nl. samen met je gegevens en wie weet win jij de bon.

Pleegzorg

W	H	E	I	M	W	E	E	S	S	O	A	P	O	K
R	E	T	H	C	E	R	P	N	E	L	N	I	A	V
N	G	O	B	R	F	A	M	I	L	I	E	A	P	E
E	N	R	U	E	N	E	P	A	L	S	R	G	L	R
D	K	Z	O	N	Z	D	M	L	I	T	E	N	E	D
K	I	P	E	Z	G	O	E	M	J	O	R	O	E	R
E	N	N	H	O	D	R	E	E	L	E	R	N	G	I
G	D	U	O	U	N	G	O	K	I	B	H	E	O	E
G	E	V	F	I	I	I	U	Z	G	E	U	N	U	T
N	R	Z	U	F	P	L	E	E	G	K	I	N	D	K
I	E	D	I	A	E	L	E	U	J	E	S	E	E	E
D	N	E	P	N	P	L	G	N	W	G	E	W	R	N
E	E	A	Z	I	P	N	S	C	H	O	O	L	S	T
L	A	N	D	E	R	S	U	Z	G	E	E	L	P	E
K	A	M	A	M	B	E	G	E	L	E	I	D	E	R

ANDERS	OMA
BEGELEIDER	OPA
BEZOEK	OTS
DUINRELL	PAPA
FAMILIE	PLEEGBROER
GEMIS	PLEEGKIND
GEZIN	PLEEGoudERS
HEIMWEE	PLEEGZORG
HOND	PLEEGZUS
HUILEN	PLEZIER
HUIS	RECHTER
JEUGDZORG	REGELS
KAARTJE	RUZIE
KENTER	SCHOOL
KINDEREN	SLAPEN
KLEDING	SPANNEND
KNUFFELS	VERDRIET
MAMA	VOOGD
NIEUW	WENNEN

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Een ingezonden brief van een pleegmoeder

Het is half drie in de middag. Nog even een kopje thee en dan de kinderen van school halen. Telefoon....de crisisdienst. "Kan er bij jullie een baby van 3 maanden geplaatst worden?" Natuurlijk!!!! Terwijl ik mijn kopje thee drink, raast door mijn hoofd wat ik allemaal moet regelen: flesjes, voeding, maxi-cosi staat bij mijn moeder.. Ojee, na de vorige plaatsing was het bedje kapot. Hoe gaan we dat doen? Al peinzend wie er een babybedje heeft, denk ik aan de woorden van mijn pleegzorgmedewerker. Bij Kenter hebben ze sinds kort een eigen magazijn met spullen om te lenen. Snel bel ik en ja hoor, er is een bedje te leen. Super!!! Ik spreek af na schooltijd even langs te rijden. Gelukkig is mijn pleegzorgmedewerkster aanwezig. In het magazijn halen we de kindervan en terwijl ik rond kijk, valt mijn oog op een wippertje. Dat is ook handig, dus dat mag ik ook lenen.

Het is half zes en ik sta te koken. De bel gaat en daar staat iemand van de JGB met een heel klein hummeltje op haar arm. Ik neem 't kindje in mijn armen. Je bent welkom lieverd en je spulletjes staan klaar!

Half elf in de avond zit ik gezellig met manlief wat te drinken. Het was weer een bijzondere dag. De baby slaapt heerlijk in haar bedje. Wat een geluk dat ik van het magazijn af wist.

Dat zouden alle pleegouders toch moeten weten. Ik neem me voor een brief naar de pleegouderraad te sturen. Wellicht willen ze mijn brief plaatsen in hun nieuwsbrief?